

**“De Heer is groot
en zeer te prijzen
in de stad van
onze God...” Ps. 48:2**

Lieve vrienden en familie,

Terwijl langzaam de isolatiemaatregelen worden afgebouwd en het maatschappelijk leven zich herstelt, viert het islamitisch deel van de Arabische bevolking het slotfeest van de Ramadan, de christenen bereiden zich voor op Pinksteren en Israël maakt zich op voor het Wekenfeest, Shavoet. Het Pesachfeest, zeven weken geleden, gedenkt de bevrijding uit de slavernij van Egypte. Tijdens Shavoet staat men stil bij het fenomeen dat op de berg Horeb in de Sināi woestijn God zelf aan zijn volk verschijnt, tot hen spreekt en door Mozes hen voorschriften en regels geeft (Thora) voor de omgang met Hem en met elkaar.

God verbindt zich met een eeuwige afspraak aan het volk en belooft voor altijd hun God te zijn. De tijd tussen deze twee feesten is 50 dagen. Beide feesten zijn heel belangrijk voor de identiteit van het Joodse volk: Er is een God die redt uit de ellende en die zichzelf bekend maakt. Beide feesten zijn ook verbonden met de agrarische wereld van toen. Tijdens Pesach werd de eerste opbrengst van de gerste- en met Shavoet van de tarweoogst geofferd aan de Schepper van hemel en aarde. Alhoewel Israël niet meer dezelfde agrarische maatschappij is en er ook geen tempeldienst meer is, wordt vastgehouden aan het vieren van de Bijbelse feesten.

Door de eeuwen heen zijn nieuwe tradities ontstaan. Tradities die ook verbanden laten zien met het christelijke Pinksterfeest. Elk jaar wordt de nacht bij aanvang van Shavoet doorgebracht in de synagoge rondom het leren en de uitleg van de Thora, een onderdompeling in Gods woord die diepe inspiratie en enorme vreugde geeft. Hieraan moeten we denken als we in Handelingen 2:1-4 lezen: “Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak, waren zij allen bij elkaar.... en werden vervuld met de heilige Geest...” De volgelingen van Jezus, waren allen Joden die biddend hadden gewacht op de dag, waarbij de belofte in vervulling ging dat God zijn Geest zou geven om met kracht te kunnen getuigen. (Hand.1:8). Hoe opmerkelijk dat juist op het feest dat de wetgeving gedenkt, vervuld wordt wat Jeremia voorzegt “Dit is het verbond dat Ik in de toekomst **met Israël** zal sluiten -spreekt de HEER: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en hem in hun hart schrijven. Dan zal ik hun God zijn en zij mijn volk.” Het is de moeite om Jer. 31: 31-34 te lezen in dit verband en erover na te denken.

Een oud volk, een jonge natie

Een vriendin van ons schreef: we leven te midden van volk dat al 3000 jaar bestaat en 72 jaar jong is. Mooier had ze het niet kunnen verwoorden. Het oude verbondsvolk, in een land wat hun al heel lang werd toegezegd. Met vallen en opstaan uitdagingen en problemen het hoofd biedend, zoekend daarbij recht te doen aan al haar inwoners.

We hebben dit jaar Onafhankelijkheidsdag in isolatie gevierd. De grootste bank van Israël had daarom bedacht dat ieder gezin een eigen vlag mocht inkleuren, hierbij ons exemplaar.

Hoe verder werken onder Corona omstandigheden?

*Voor de werkers in **Jordanië** betekende het: thuis onderwijs en weinig bewegingsvrijheid. Tot nu toe telt het land nog geen 800 besmettingen en maar enkele slachtoffers, heel opmerkelijk. Langzaam worden de restricties verruimd en keert ook daar iets van het normale leven terug.*

*Voor **Egypte/Cairo** is het heel anders! De aantallen zijn niet bijzonder hoog, maar kloppen niet met de realiteit. Maatregelen en meldingsplicht worden beperkt nageleefd. De gezondheidszorg is niet in staat veel (ernstige) gevallen op te vangen en veel mensen, die zich met klachten melden bij de ziekenhuizen worden naar huis gestuurd. De gevolgen laten zich raden in een land waar een enorme armoede is en 'sociale afstand' onuitvoerbaar. Beschermende middelen zijn te duur en niet beschikbaar. Uit voorzorg zag het bestuur van de Barmhartige Samaritaan, het bejaardentehuis waar Hanneke, een van onze mensen al jaren werkt, zich genoodzaakt, het huis voor een paar maanden te sluiten, een moeilijke en pijnlijke beslissing. Voor elke bewoner moet een plekje gezocht worden bij familie.*

*Enkele van de mogelijkheden om te helpen in **Israël**...*

Rachel en Lucas (midden) ondersteunen het pastoraat van het ziekenhuis in Nazareth.

Corrie ging bij eenzame ouderen langs met voedselpakketten en een gesprek op afstand.

Hans en Tya ronden binnenkort hun periode in Jemima af. Ze hebben hulp geboden in een tehuis voor dubbel gehandicapte jongeren toen Beit Jala (Bethlehem) volledig geïsoleerd werd (zie vorige brief). Ze zoeken nu een geschikte vlucht om terug te keren naar huis.

Mooie inkijkjes in deze levens biedt het Coronablog op:

<https://www.neareastministry.nl/nieuws/coronablog/>

Heleen en Debora gaan de laatste maand in bij Aleh Negev. Een jaar lang hebben ze op verschillende afdelingen van de instelling geholpen. Heleen, hier in volledig beschermende kleding. Inmiddels hoeft dit niet meer. De bewoners zijn allemaal virus vrij gebleven, terwijl er wel besmettingen waren onder het personeel. Dit wordt ervaren als bescherming van de Eeuwige!

Debora, met kleintje op schoot, werkte op het kinderdagverblijf. Toen dit gesloten werd, heeft zij op de residentiële groepen geholpen. Beide dames hebben een aardig mondje Hebreeuws geleerd. Zij hebben genoten van bijzondere contacten met collega vrijwilligers van over de hele wereld en uit de Arabische en Joodse samenleving; hun warme gastvrijheid, het meevieren van feesten en boeiende gesprekken. Ook weer moeilijk om afscheid te nemen...

Na de zomer

Begin van de maand was er contact met het ministerie van Sociale Zaken. Er is overleg gaande met de ministeries van Volksgezondheid en Binnenlandse zaken over het verstrekken van visa. Na de lockdown blijft Israël heel voorzichtig met het weer toelaten van buitenlanders, dus ook van vrijwilligers.

Dat is moeilijk voor enkelen, die al door het voorbereidingstraject heen waren en nu in Nederland wachten op hun uitzending. Diverse instellingen hier geven te kennen dat ze heel graag weer vrijwilligers zouden ontvangen. Het is een traject omgeven door onzekerheden om nu visa te verkrijgen. Niettemin proberen we biddend wegen te verkennen.

Of we u en jullie zullen ontmoeten komende zomer is nog onduidelijk. Het gewone luchtverkeer wordt hier -mondjesmaat- vanaf half juli hervat met landen die als "veilig" worden aangemerkt. Uiteraard hopen we dat Nederland daar tegen die tijd bij hoort. Bij terugkomst geldt een isolatieplicht van 14 dagen. Afgelopen weken was er zorg in de familie rond vader van Ketel. We zijn God dankbaar dat hij weer mocht opknappen en afgelopen week zelfs zijn 91^e verjaardag mocht vieren! Ondanks alle digitale mogelijkheden verlangen we ernaar om onze kinderen en kleinkinderen weer in levende lijve te ontmoeten. Het is heel leuk dat ze ons met foto's en filmpjes betrekken bij hun levens en de ontwikkelingen van de kleintjes, maar eerlijk is eerlijk, we missen hen wel. Met dank aan God voor zijn bewaring over ons allen, blijven we vertrouwend uitzien naar de toekomst en wensen we u en jullie van harte sjaalom!

Nelleke en Ron

Thuisfrontcommissie:

Jaap van Woerden, voorzitter:
010-5916788; woerd@kabelfoon.nl

Jopie van Woerden
Marianne van Tielen
Greetje van Emmerik, secretaris
Jaap van der Burg,
penningmeester:
Burgjes57@gmail.com

Namen de PKN Schipluiden:
Sandra van den Berg
Trudi Schotel

Nieuws- en gebedsbrieven via:

ketelveld@gmail.com
persoonlijke mail:
vanketelnelleke@gmail.com
ketelron@gmail.com

Giften zijn welkom op rekening:
NL 93 ABNA 0462453855
St. Near East Ministry, Voorthuizen
o.v.v. Veldleiding MO 8560
(ANBI geregistreerd)

Ron en Nelleke zijn bereikbaar:

In Nederland en via app:
06-31565841 06-11276266

In Israël:
+972589977447 +972589977443

